

— На кукуво лѣто...

Инженерътъ поклати глава.

— Лошъ пжтъ сте хванали!

— Ако сме хванали лошъ пжтъ, полицията нѣма да ни гони така...

Инженерътъ кипна отъ обида, отъ ядъ и без-силіе, но запази привидно спокойствие. — „Колко дълбоко е проникнала тази мръсна проказа“, — рече си той, като захвапа единъ резенъ диня. „Ахъ! Отровено е хубавото българско село“...

Старата схвана, че инженерътъ се разсърди и мѣтна нѣколко унищожителни погледи къмъ синоветъ си. — „Божичко“, — треперѣше тя, — „ще го разсърдятъ и, вижъ, че потърсилъ пакъ нѣщо отъ дѣла... де го знаешъ, защо се е изтърсилъ въ това никое време...“

— Ти, Тодоре, — обърне се съ ехидно изражение инженерътъ — и ти ли си по този пжтъ?

— Амче... — Смутолеви неопредѣлено Тодоръ.

— Той е земледѣлецъ... — съобщи бързо Маринъ. — Щѣше съ бюлетина да премахва експлоататоритъ...

— Премахна си заблуждението, — допълни Александъръ.

— Е, че не си ли вече земледѣлецъ? — попита инженерътъ.

— Какъвъ земледѣлецъ ще съмъ още?... Нали земледѣлцитъ ни дооголиха?... — И като помълча секунда, Тодоръ поясни: — Всички на капитала служатъ...

— Капиталътъ самъ по себе си не е виновъ, — подхвана инженера. — Виновна е системата на демокрацията и парламентаризма, които отварятъ широко поле за дейность на разни лъжци, мошеници и вжжеиграчи...

— Докато демокрацията и парламентаризма